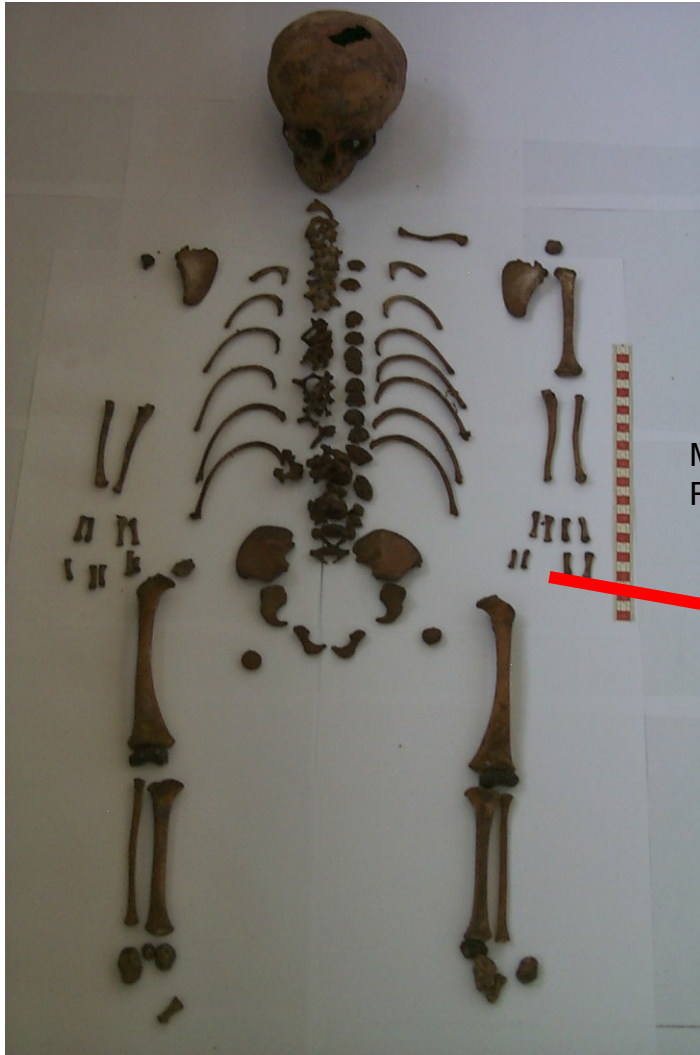
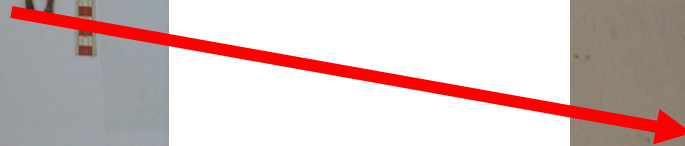

Antropologický výzkum mumifikovaných lidských ostatků

Název mumie, mumifikovaná tkáň je odvozen od perského slova **múmiyá** nebo arabského slova **múm**, což přesně v překladu značí vosk.

Mumifikované prsty i s nehty
Raimunda Josefa Dietrichsteina

Mumifikované ostatky kněžny Marie Kristýny Dietrichsteinové

Mumifikované ostatky jednoho z Dietrichsteinů, snad knížete Jana Karla

Poškozené mumifikované ostatky hraběnky Heleny Larischové - Mönnichové

← Skalp a vlasy dítěte z kostela ve Vranově nad Dyjí

Rozlišujeme mumifikaci:

Antropogenní (umělou - záměrnou), tedy případy, kdy jsou lidská těla chemicky ošetřována aby odolala rozkladu.

Těchto případů je nejvíce.

Spontánní nebo – li mumifikaci přirozenou, která vzniká buďto také záměrně, když jsou člověkem v kryptách vytvořeny takové klimatické podmínky, kdy dochází vyschnutí tkání nebo náhodnou – většinou se jedná jen o mumifikaci některých částí těla.

Mumifikovaná tkáň připomíná na pohled tmavě hnědou lepenku.

Mechanismy, kterými mumifikace dosahujeme

1. dehydratace, vysušení
2. tepelné efekty
3. chemické efekty
4. anaerobní postupy
5. odstranění měkkých tkání a remodelace
6. různé
7. Špatně zjistitelné příčiny mumifikace

1. dehydratace, vysušení

Dětská mumie z oblasti pouště Atakama, přirozeně mumifikovaná vysušením, 200 n.l.

2. tepelné efekty

Chladem mumifikované tělo polárníka Johna Torringtona, objevené na kanadském ostrově Beechy

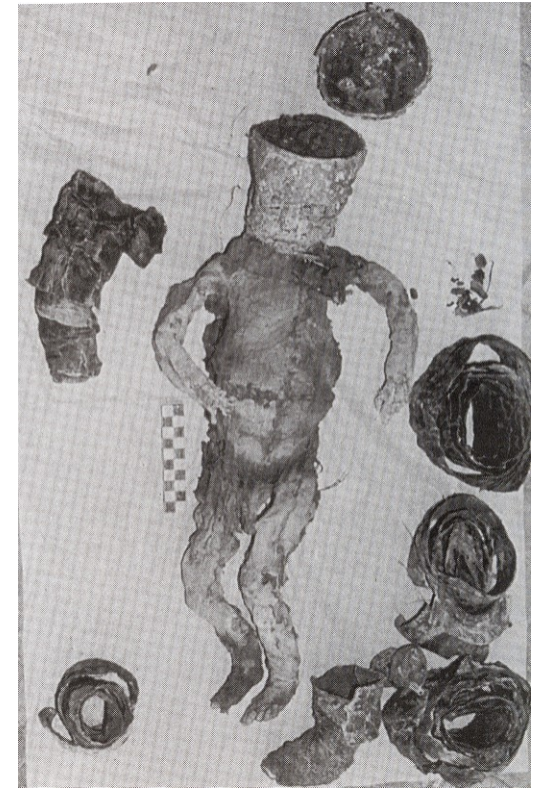

Ostatky polárníka Williama Braina

Tepelně mumifikované tělo příslušníka kmene Muisca z Kolumbie. 1 300 n.l.

3. chemické efekty

Konzerace arzenikem.
Sicílie, 19. stol.

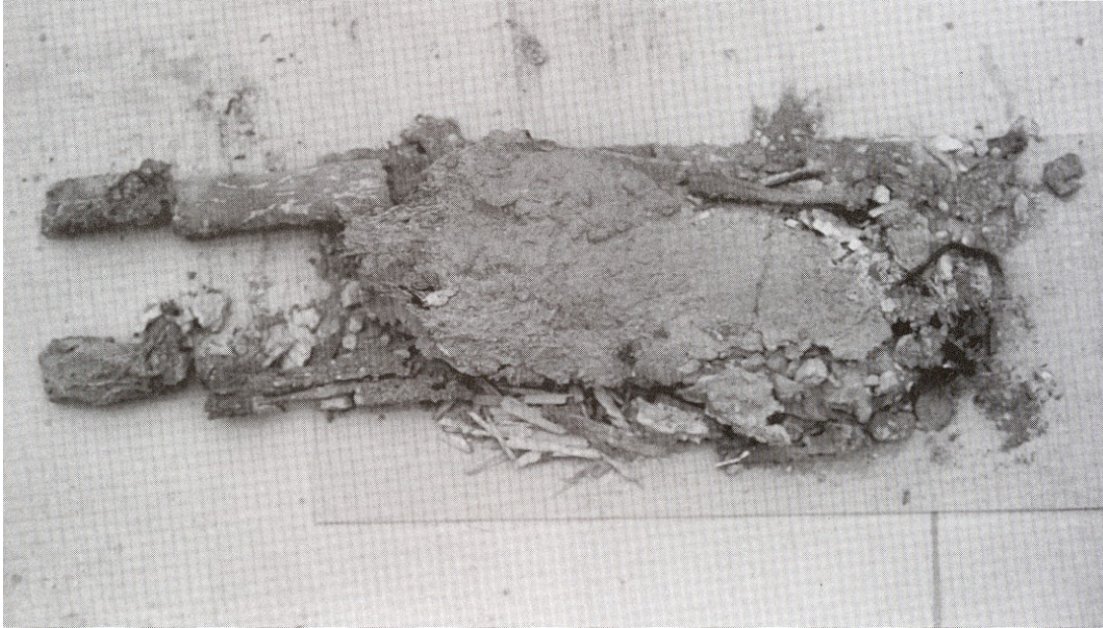
Zmýdelnění, ostatky oběti nalezené v
Hořejším jezeře v USA

Mumifikace pomocí rtuti.
Itálie 16. stol.

Mumifikované ostatky dělníka z
měděného dolu v Chile. 1 000 n.l.

4. anaerobní postupy

Tělo příslušníka kmene Chinchorro z Chile, obalené pískem a bahnem, 4 120 př.n.l.

Mumifikované tělo obalené sopečným popelem a lávou z Pompejí, 79 n.l.

5. Odstranění měkkých tkání a remodelace

Remodelovaná lebka kmene Sepik z Nové Guineje, 19. stol. Z lebky byly posmrtně odstraněny všechny měkké tkáně, byla natřena rostlinnou pastou a obličej znovu domodelován a dekorován.

Současné mumifikační metody

Dvojčata konzervovaná fomaldehydem.
USA 30. léta 20. stol.